

dre lande får muligheden for at lave de her samarbejder med den forskningsudvikling, der kan ligge i det, med den udveksling af studerende, den udveksling af forskere og den videndeling, som kan være til gavn for dansk forskning, dansk erhvervsliv og andre steder.

Så vi ser frem til det her, og vi er også meget opmærksomme på, at der selvfølgelig skal være en sikring af både forskningsfriheden og de studerendes rettigheder. Derfor er vi også glade for, at det i bekendtgørelsen selvfølgelig bliver sikret. Det er klart, at det bliver en af de ting, det i nogle sammenhænge vil være mere nødvendigt at se nærmere på, end det er i andre naturlige sammenhænge.

Så er der den anden del af forslaget med de fleksible fripladser og stipendier, som vi også er glade for, for det er jo en anden del af den her internationalisering, hvor man tiltrækker studerende udefra, og som betyder, at universiteterne kan få lov til i større grad og fleksibelt at tilrettelægge, hvordan de tror de kan tiltrække flest mulige spændende og inspirerende studerende til at skabe internationale miljøer på de danske uddannelsesinstitutioner, men jo også i hvert fald i et eller andet omfang være med til at skabe arbejdskraft til Danmark.

Derudover støtter vi også op om, at man udvider rammen for stipendieordninger på Erasmus Mundus, og at vi finder de nødvendige penge til det, sådan at man kan fastholde andelen af tredjelandsstuderende. Det synes jeg egentlig ikke at fru Kirsten Brosbøl behøver at være så overrasket over, for det synes jeg sådan set er ganske naturligt, når der er sådan et – synes jeg – ganske sagligt ønske fra de danske universiteter om det.

Det håber jeg ministeren er indstillet på, og det tror jeg også han er, og det er da i hvert fald det, vi mellem V og K har drøftet, og jeg håber da også, at der vil være generel opbakning til det. Jeg synes egentlig ikke, det er så unaturligt, at man følger sådan et ønske, for det ligger sådan set ganske godt i tråd med netop det, vi gør her, hvor det væsentlige jo er at kunne tiltrække et antal studerende udefra, som kan være med til at inspirere de danske undervisningsmiljøer, både via det, at der er de fleksible rammer for at uddele stipendierne, og jo altså også, at rammen er, så vi kan fastholde andelen af tredjelandsstuderende.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Jonas Dahl.

Kl. 15:07

Jonas Dahl (SF):

Lige så vel som det skabte stor morskab, da der var en kær finansminister, der udtalte, at man kunne købe hele verden, så har jeg da ikke noget problem med at påtage mig morskab over, at ministeren nu skal sikre forskningsfriheden i hele Kina.

Men tilbage til det, der er det centrale her. Det spørgsmål, der netop rejste sig sidste år, da regeringen fremlagde den her plan for samarbejde med Kina, var jo netop, at der stort set ikke stod noget som helst; der var de to linjer, jeg citerede tidligere i dag, omkring forskningsfriheden.

Jeg vil bare have ordføreren til at bekræfte, at der skal skabes sikkerhed for, at danske universiteter, der har forskning og har studerende i Kina, også har en forpligtelse til at sikre den forskningsfrihed, som er gældende i Danmark.

Kl. 15:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:08

Charlotte Dyremose (KF):

Jamen det kan jeg fuldstændig bekræfte. Det skal man jo sikre gennem de her ordninger, og derfor kan konsekvensen jo også være, at man må opgive samarbejdsaftalen. Men faktisk synes jeg ikke, at den her fortalelse fra hr. Jonas Dahl giver speciel anledning til morskab. Jeg synes faktisk, det er ganske alvorligt, fordi det jo netop er ret vigtigt. Selvfølgelig er det vigtigt, at danske forskere og forskere, der indgår et samarbejde med danske universiteter, har deres forskningsfrihed, men det er jo sådan set også væsentligt, at vi kan udbrede den forskningsfrihed til de dele af verden, hvor den ikke er en naturlig ting. Derfor synes jeg sådan set ikke, at der bare skal være morskab om, at vi kan sikre det, for hvis vi kan være med til at sikre bare lidt mere forskningsfrihed i nogle dele af verden, synes jeg sådan set også, at vi har gjort en rigtig god indsats, men det kræver jo så også, at vi står fast på vores forskningsfrihed.

Det er derfor, jeg kan bekræfte det, hr. Jonas Dahl spørger mig om, for hvis ikke vi står fast på det, ja, så nytter det jo ikke noget, og så kan vi ikke være det gode eksempel og det gode forbillede i verden omkring os. Derfor skal det sikres, og det kan forhåbentlig sikres gennem de aftaler,